

JÓHÍR MONDÓ

„Az Evangéliumhoz méltóan éljetelek.”

XIV. évfolyam 2. szám 2009. január

A farsang Magyarországon
vízkeresztől (január 6.)
a húsvét vasárnapot megelőző
40 napos böjttel kezdődik tart,
azaz „húshagyó keddig”.

A farsang zajos mulatságait egy
ősi hiedelem hívta életre.
A középkorban azt hitték az em-
berek, hogy a tél utolsó napjai-
ban - amikor rövidek a nappalok
és hosszúak az éjszakák - a Nap
elgyengül, és a gonosz szellemek
életre kelnek. Vigalommal, jelme-
zes karneváli felvonulással,
boszorkánybábu elégetésével
akarták elűzni ezeket.

Újévi gondolatok

Decemberben és január eddig eltelt napjaiban valamiféle nagy feszültség és bizonytalanság vált érezhetővé társadalmunkban, életünkben. Az okait természetesen többé-kevésbé tudjuk: gazdasági válság, gázhiány, tipikus január eleji pénztelenség, pályázati zűrzavarok, az emberek gonoszágáról szóló hírek, pesszimista jóslatok stb. Az emberek többsége már görnyedezik a 2009-re beígért súlyos terhek alatt. A húsvét még messze van, a sűrű hétköznapok már elkezdték koptató munkájukat. Zúg már a fejünk a világ bajaira kitalált megoldásoktól, amikre sokan azt állítják, hogy zseniálisak. Bennünk viszont nőttön-nő a meggyőződés, hogy ezek a megoldások áttekinthetetlenek, inkorrektek és valójában nem is igazi megoldások.

A nehéz, nyomasztó helyzetek az átlagemberekből többnyire kétféle reakciót váltanak ki: mélységes le-targiát vagy agresszív bizonyítási kényszert. Mindkettőnek tanúi (esetleg részesei) lehetünk mi is. Érdekesen gondolkodik az ember: bizonytalanná váltak a köreim, ezért én magam is annak érzem magam. Nagy hévvel kell hát bizonyítani a világnak és magamnak is, hogy értékes vagyok és szükség van rám. Be kell bizonyítanom, hogy erős vagyok, én vagyok a legjobb és felmutatott eredményeim alapján elsőrendű dolgokhoz van jogom. Gondoljunk csak a darazsak szétrombolt fészkeire: jaj annak, aki megingatta addigi életüket... Igencsak agresszíven bizonyítják a területhez való jogukat. Ismerjük a mondást is: legjobb védekezés a támadás...

Mintha valamiféle rossz szellem keringene a levegőben és szüntelen bizonyításra ösztökélne minket. „Mutasd az eredményeidet: a munkában, az életedben! Bizonyítsd be, hogy megérdemled itt az életet,

a gondoskodást, a társaid figyelmét! Mutass fel valamit!”

Az embert nagyon sok minden megilleti saját méltósága jogán, teremtményi mivoltából kifolyólag. A valódi értékekben bővelkedő élet pedig egyre nagyobb távlatokra nyit kaput. A valódi értékekben bővelkedő élet. Jaj nekünk, ha hamis, talmi értékeket villogtatunk. Az értő szemek úgyis hamar észreveszik, és az idő próbáját sem állják ki. Az általános felbolydulás talán arra ösztönözne minket, hogy mutassunk fel életünkben gyorsan érlelt, ízetlen, hamis gyümölcsöket: üres mézesmázosságot, látszatteljesítményt, látszatintelligenciát, túl könnyen elért eredményeket. Miért tennénk?

A napokban egyik „celebünk” nyilatkozatát láttam a tévében. Az illető stílusa, hanghordozása, beszédének ritmusa, fejének tartása akadémikusainkat „utánozta”. A külső dolgokat illetően megtörtént tehát a változás. Nem így a gondolatnélküliségben és a belső ürességben. E kettő el nem rejthető.

Pál apostol írja a rómaiakhoz írt levelében: „Az Istent szeretőknak minden javukra szolgál...” (Róm 8, 28) Ne ingasson hát meg a minket körülvevő zűrzavar. Az Istent szeretőknak minden a javukra válhat. Tartsunk ki hűségesen, igényesen a jó mellett küzdve a körülöttünk és bennünk lévő rosszal. Ahogy egy régi versben olvasható:

„Moss a sárból aranyat, termelj a kóróból virágot, Fordítsd az átkot áldássá, hívj a halálból életet.”

Ez a krisztusi pozitívum legyőzhetetlensége.

Adj a Isten, hogy a 2009. év legyen mindannyiunk számára gyümölcsérlelő. Éreljük életünk gyümölcsseit, maradandó gyümölcsseit.

KVASZ ERZSÉBET

Mikulás buli

Ebben a tanévben is megrendezésre került az alsóbb évfolyamosok kedvelt iskolai rendezvénye a Mikulás buli, melyet idén a 8.B osztály szervezett. A rendezvény

16 órakor kezdődött, de a türelmetlen diákok már 15 óra körül ott toporogtak az Ifiház ajtajában. Mindenki nagy izgalommal várta az 5. osztályosok bemutatkozását. Az első produkcióban ördögöket és angyalokat láthattunk, melyeket az 5.A-sok jelenítettek meg. Majd az 5.B osztály csillogtathatta meg színészi tehetségét. Ők a dzsungel könyvéből vittek színpadra egy jelenetet. A műsorszá-

mok után az évek során kialakított hagyomány: az eskütétel sem maradhatott el. Ezt követte a vetélkedő. Némi folkrollal is növelték a hangulatot, a táncházzal, amit Jenei Éva tanárnő tartott. Azután mindenki örömeire következett a disco. A diákok jókedve kifogyhatatlan volt, de 20 óra körül ütött az óra. Mindenki fáradtan, de vidáman ment haza.

HORVÁTH CSILLA,
ARANYOS MÁRTA 8.A

Felavatták a végzősöket!

Iskolánk idén is megrendezte a végzősök szalagavató bálját. A diákok több hónapon át készültek erre a jeles napra, és nem hiába! A hagyományokat megőrizvén, ismét az Ifiház adott otthont a szalagavató helyszínének. Ám változásoktól egyáltalán nem volt mentes az idej esemény.

Az iskolánkban olyan sok végzős osztály van, hogy az igazgatóság két napra bontotta szét a szalagavató ünnepséget. Pénteken (január 23.) a 12. A és B osztály, szombaton (január 24.) a 12. C, E és a 13. D osztály mutathatta be a közel 20-20 perces produkcióját.

Az ünnepség hagyományosan a szalag tűzésével kezdődött mind a két napon. Ezek után pedig minden egyes osztály előadta, amivel oly sokat készült. Én is végzős vagyok, ezért nagyon jól tudom, milyen sok feszültség, izgalom és boldogság töltötte el szívünket ebben a félévben. Emlékszem, még az elején nem ment minden gördülékenyen, vita és veszekedés volt egymás hegyén-hátán.

De aztán csak sikerült megegyeznünk úgy, hogy az mindenkinek

megfelelő legyen. Hetente többször szakítottunk időt a gyakorlásra. Volt, hogy napi 2-3 órát táncoltunk, forgattunk. A tanáraink is igazán megértőek voltak, ha kértük, elengedtek, bár néha győzködni kellett őket. De ők is elismerték: a sok próba nem volt hiábavaló. És hányszor kívántuk: bárcsak már túl lennénk rajta! Ezt persze nem azért mondtuk, mert már unjuk, csupán az izgalom beszélt belőlünk. Olyan is volt, amikor azt mondogattuk: csak még egy hetet a gyakorlásra! Hát igen, néha úgy éreztük, picit le vagyunk maradva.

Mivel nem csak a szülőknek, tanároknak, barátoknak szólt az előadásunk, igyekeztünk úgy összeállítani a műsorunkat, hogy ezáltal a diáktársaink is jobban megismerjenek minket. Elérkezett az este, amit oly régóta vártunk.

Ami igazán látszódott az osztályokon, az az, hogy mindenhol megjelent a könny a szemekben, a mosoly az arcokon. Emellett a feszültség és az idegesség hosszú pillanatait is átélhettük.

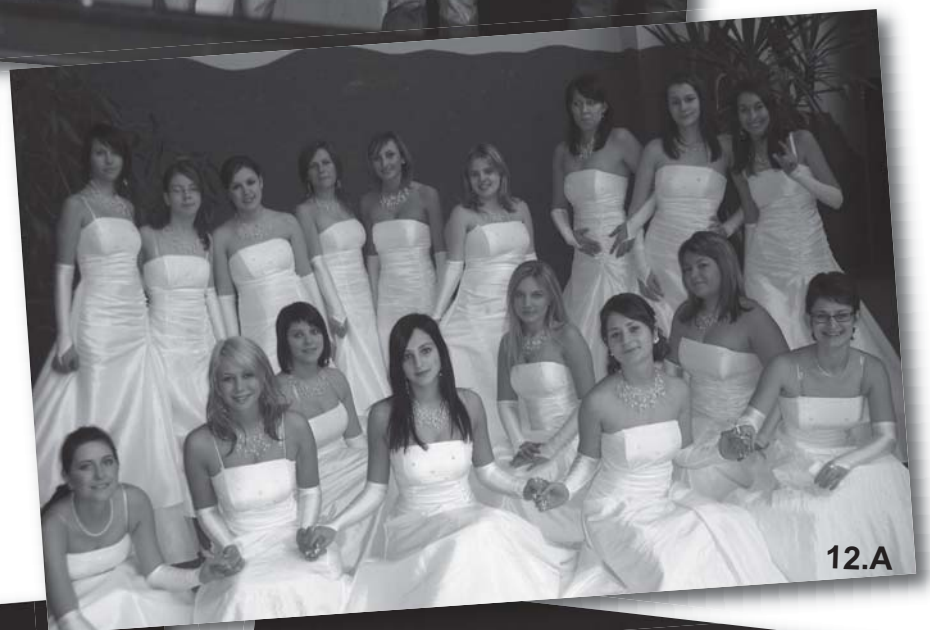
Valóban, mindenki csak azért izgult, hogy amit eltervezett, azt rendben véghez is vigye. A műsorokban is megmaradtak a hagyományok. A végzősök látványos keringővel, tanárparódiákkal, táncokkal, videókkal és dalokkal készültek a nagy alkalomra. A lányok hófehér ruhában, mellettük a fiúk frakkban járták el nyitó és záró keringőjüket. A hatás nem maradt el, a szülők büszkén néztek és tapsolták meg gyermekeiket, és a meghatottságtól sokan meg sem tudtak szólalni.

A szalagavató végeztével mindenki megnyugodott, boldogan fogadta a gratulációkat, örült a nagy sikernek. Igen, emelt fővel mondhatjuk: megcsináltuk!

Az osztályok ezután megünnepelték az avatásukat. Ez az alkalom egy életre szóló emlék marad minden végzős diák számára.

RADNAI BEÁTA 12. A

Kulisszatitkok Belülről a Csínom Palkó

2008. december 12-én került bemutatásra a Békés Megyei Jókai Színházban, Farkas Ferenc Csínom Palkó című daljátéka. A darab különlegessége, hogy a Jókai Színház színészei mellett, a Békés Megyei Szimfonikus Zenekar és a Balassi Táncegyüttes is közre-

működik benne. Így az a megtiszteltetés ért engem is, négy másik táncossal együtt, hogy tagja lehettem a társulatnak, és együtt játszhattam azokkal a színészekkel, akiket eddig csak a nézőtérrel ismerhettem. A kezdetben még mindenki, azaz a zenekar, a színészek és mi táncosok is külön-külön készültünk, ismerkedtünk a darabbal. Mivel a mű egy daljáték,

éppen ezért tele van énekes számmokkal, illetve táncos betétekkel, így először is a zene volt a legfontosabb, hogy elkészüljön. A zenekar Somogyi-Tóth

Dániel vezetésével felvételt készített, amire már el lehetett kezdeni a dalok betanulását, melyben szintén Dani segített a színészeknek és nekünk is egyaránt.

A koreográfus Mlinár Pál volt, aki már október elején elkezdte a munkát a színészekkel, majd ezt követően novemberben mi is csatlakoztunk hozzájuk. Eleinte még csak a táncos részekkel foglalkoztunk, majd nem sokkal ezután már jelenetekre bontva ismerkedtünk a darabbal, Greifenstein János, budapesti rendező vezetésével. A próbák nem úgy zajlottak, mint ahogyan én azt eleinte elképzeltem, hanem külön-külön vettük át az egyes jeleneteket, attól függően, hogy éppen mi volt „kiírva”. Kezdetben még csak próbaterebben gyakoroltunk, majd később a színpadra kerülve fokozatosan összeállt az előadás.

A másik különlegesség, hogy a díszletek és a jelmezek is egyaránt fehér papírból készültek. Ezt meghallva eleinte nem is tudtuk elképzelni, hogy mire is készüljünk, hiszen az, hogy a jelmez is papírból lesz elég izgalmasnak tűnt, hiszen papír ruhákban mozogni eléggé óvatosan kell,

hogy azok ne sérüljenek. Később azonban nem egészen úgy alakultak a dolgok, mint ahogy vártuk, a díszleteknek csak egy része készült papírból és a jelmezeken is csak a kiegészítők voltak ilyenek.

A mű két felvonásos, mely Csínom Palkó és Csínom Jankó történetét meséli el, hogy hogyan kerülnek be a kuruc hadseregbe, és hogyan alakult ezt követően a sorsuk. Mi táncosok a táncos jeleneteken túl még stáztaszerepeket is játszottunk, így míg a mű elején, az első felvonásban egy kuruc katona vagyok, addig a második felvonásban már labanc bálozóként jelenek meg.

Azért is örültem, hogy bekerülhettem ebbe a produkcióba, mert így olyan emberekkel is megismerkedhettem és köthettem velük barátságot, akikkel talán máskor nem tehettem volna, illetve megismerhettem belülről azt, hogy hogyan is készül egy ilyen darab.

A Csínom Palkót gyermek és ifjúsági bérletsorozat keretében mutatjuk be, de bérleten kívüli felnőtt előadások is lesznek, így ha valakinek kedve van megtekinteni, akkor az megteheti, hiszen január 20-tól ismét játszunk a Békés Megyei Jókai Színházban.

MLINÁR PÉTER 12.E

Hagyományőrzésben utazunk

Ebben az iskolában a legtöbb diák délután nem megy rögtön haza, hanem „össze-vissza csavarog”. Nem kell ebből semmirekellőségre következtetni, sőt. Én csak arról beszélek, hogy szerencsére rengetegen járnak ilyen-olyan különórákra, foglalkozásokra. Két igen „régimotost” sikerült kiválasztanom, akik mindketten a népdaléneklés bűvöletében élnek. Segítségükkel betekintheünk egy olyan különleges világba, ahol a hagyomány be tudja magát lopni a mindennapokba.

- Hogyan kerültek kapcsolatba a népdalénekléssel?

Felegyi Mária: Óvodás korom óta felléptem különféle rendezvényeken, mivel édesanyámtól sok népdalt tanultam. Citeratáborba pedig elsős korom óta jártam és az ottani vezetőtanár mondta, hogy megfelelő hangom van a népi énekléshez. Így egyre komolyabban foglalkoztam vele, öt éve zeneiskolai kereteken belül is tanulok.

Labos Anikó: Másodikos koromban néptánc foglalkozásokon a kis énekelgetések során figyelt fel rám a tánctanár, és megkérdezte lenne-e kedvem a népdalénekléshez. Azóta is ő tanít, így lassan tíz éve dolgozunk együtt. Sok versenyre vitt, és szépen lassan már nemcsak a hobbim lett az éneklés, hanem komolyan érezni kezdtem, hogy minden egyes dalnak nagy múltja és története van.

-Több éves tapasztalat van mögöttetek. Milyen versenyeken vettetek részt és milyen eredménnyel?

Marcsi: A Magyarországi Szlovákok Szervezete minden évben meghirdet egy Slovenské Spievanky országos népdaléneklési versenyt, ahol volt szerencsém a legmagasabb fokozatot elérni. Voltam Orosházán az evangélikus iskolák közötti Népdaléneklési versenyen 2. és 3. helyezett, vala-

mint a Kádár Ferenc megyei versenyen különdíjas. Nagy élmény volt tavaly Nagylakon úgy énekelni, hogy egy szlovák zenekar kíséretet írt nekem.

Anikó: Területi, megyei és országos versenyeken voltam. Kétszer sikerült első helyezést elérnem az országoson. Voltam a Kádár Ferenc megyei népdaléneklési versenyen is. Ott 3. lettem. Nagy örömmre 2004-ben Újkígyós Wencheim Krisztina emléklaplett adományozott nekem. Ezenkívül is voltam sok versenyen, de azt azért tudni kell, hogy ezek nem is elsősorban a helyezésekről, mint inkább a tapasztalatgyűjtésről és élményekről szólnak.

- Úgy látom, iskolaidőben alaposan be vagytok táblázva. Nyáron is van lehetőségetek énekléssel foglalkozni?

Marcsi: A nyáram tele van tartalmasabbnál tartalmasabb programokkal, de ezek nem kimondottan a népdalénekléssel kapcsolatosak.

Anikó: Igen, nagyszerű lehetőségem van, ugyanis minden évben megrendezik az „Egy szólam tábor” Váralján. Ez egy 7-8 napos tábor, ahova különböző tájegységekről érkeznek nének és bácsik, akik az ottani népdalokra, éneklési módokra tanítanak. Nekem ez a tábor a nyár csúcspontja immár hét éve.

-Soha nem voltak rossz pillanataitok, élményetek egy-egy szereplés, fellépés, verseny során?

Marcsi: Ami azt illeti, inkább a jó élmények dominálnak esetemben. De persze vannak kellemetlen élményeim is. Volt, hogy megbetegedtem a verseny napján, és alig jött ki hang a torkomon. A népvi-

selet is megnehezíti olykor a kiállást, ugyanis nyáron nagyon meleg és kényelmetlen.

Anikó: Mint mindenki, én is szoktam bakizni. A legtöbb a lámpaláz miatt volt. Előfordult, hogy nem jutott eszembe a dal szövege, vagy rossz hangon kezdtem el. Ilyen kudarcok miatt sokszor elcsüggedtem, de aztán átlendültem a hullámvölgyön és újra próbálkoztam.

- Milyen jó tanácsaitok vannak azok számára, akik kedvet kaptak és szeretnének egy kicsit a népzenevel foglalkozni?

Marcsi: Azt hangsúlyozom, hogy hallgassanak csak nyugodtan olykor népzene. Énekeljenek bátran, és ne zárkózzanak el ettől a stílustól, mely megalapozta a többi kialakulását.

Anikó: Én azt vallom, hogy a népdalok éneklése és hallgatása egya-

ránt gyógyír a lelki sebekre, és remek építője a lelkivilágunknak. Azt a felfogást hozom otthonról, hogyha nem foglalkoznánk ezekkel a felbecsülhetetlen dolgokkal, értéktelenednénk. Ami már több száz éve hagyomány, azt nem szabad elveszíteni. Mindig művelnünk és ápolnunk kell...

Mi – egy – más

Bár decemberi örvendezéseink közben már egy új évbe csöppentünk, most mégis tekintünk vissza, és dúskáljunk képzeletünkben a novemberi nyelvi hét színes programjai között!

Tanárainknak, lelkes diákjainknak és szorgos segítőknek köszönhetően idén is sikerült valami felejthetlent az iskola életébe belecsempészni. Már a hét első felében dúlt a harc a multi-kulti talonok elnyeréséért. Kvíz tesztet töltögettünk, projecteket készítettünk, s a „Ki gyűjt több talont” versenyszellem hevében talán még egy flag-ball mérkőzésen is részt vettünk volna, ha az időjárás nem szól közbe. Bizony a talonok ígerte hotdog-varázs még a leglustábbak agytekervényeit is beindította, hiszen a hét során összegyűjtött multi-kulti talonokat a csütörtöki fő-fő attrakción frissen készült hotdogokra változtatta be a tanuló ifjúság. Voltak, akik egy egész tálcányi nyere-ménnyel távoztak. Annyi biztos, hogy senki nem maradt éhen. Ám ez még semmi! Az előbb már említett csütörtöki fő-fő attrak-

ción iskolai ebédlőnk lecserélte megszokott külsejét, s egy elvarázsolt kastélyá változott... benne elvarázsolt emberkéekkel... a program mottójához híven: megjelenés „egy kicsit másként”.

Itt emelném ki Bonnyai Sanyi lélegzetelállító jelmezkülönlegességét, mely a Piroska és a farkas c. klasszikus főszereplőjére emlékeztetett. (Nem, nem a farkasra gondolok.) De a nemlétező jelmezzaverseny dobogóján biztosan ott állt volna Rumble Erika tanárnő banános cowboynak álcázva, valamint a 10.D-s lányok hippiket alakító bandája.

A komolytalanságot félretéve a „Mi-egy-más” szlogent nem véletlenül választották a nyelvi hét idejének, hiszen 2008 a kultúrák sokféleségének éve volt az EU országaiban.

A délután folyamán került sor egy tippelős játékkal egybekötött „Tokyo Hotel koncert Békéscsabán” és „Így szórakozunk mi” c. amatőr művészfilmek bemutatására. Olasz, és német dallamok csendültek fel nyelvi tagozatosok előadásában, majd a diákságot Kutyeyné Ablonczy Katalin tanárnő él-

ménybeszámolója röpítette egészen Új-Zélandig. Ezek után Simon Dani osztotta meg velünk tapasztalatait az USA-ban töltött hónapjairól. A szünetben sáska módra rohantuk le a „süti-versenyre” előkészített ingyencségeket, így a finomságok bemutatásához és értékeléséhez csak annyit tudtunk hozzáfűzni: „Jó volt!”.

A bulit disco-parti zárta. Az ifjúság végre kitombolhatta magát, tanáraink pedig biztosra vehették, hogy a befektetett munkának, szervezések köszönhetően a nyelvi hétnek idén is nagy sikere volt.

KESJÁR KATINKA

Kosárlabda Evi módra

A november a kedvenc hónapja iskolánk kosarasainak. Hagyományosan ebben a hónapban rendezik meg a testnevelők az 1000 perces kosárlabdát. Amatőr és profi kosarasok mérték össze az erejüket barátságos keretek között. A lányok is szép számmal képviseltették magukat. A hangulat kitűnő volt, bár a mérkőzések alatt játszott zenei palettát még lehetett volna bővíteni, hiszen a dümdüm zenén kívül nem volt nagy választék. A DÖK-ös büfé az éhes gyomrok megtöltéséről gondoskodott. Köszönet érte! A versengés az alsóbb évfolyamosok küzdelmével kezdődött. Nagy hangsúlyt kell fektetni a felnövő nemzedékre, hiszen profik többsége ebben a tanévben leérettségizik, és biztosítani kell az utánpótlást. *Eredmények, „kicsik”*: 6.A; 7.A; 7.B „nagyok”: Fighters; Tanári; 50 tonnás verebek

PKI

Sulirádió

2008. december ... A dátum kitörölhetetlenül belevésődött a Békéscsabai Evangélikus Gimnázium évkönyvébe. Az idejára diákok a zsigereikben érezték, már semmi sem lesz a régi... Hosszú szünet után a kapcsolók végre kigyúltak, és a vén zenedobozból „májer zene” míg mások szerint „maga a borzalom” szökött kö-zénk. Hosszú várakozás után berobbant életünkbe:

A SULIRÁDIÓ!

A következőkben iskolatársaink első benyomásaiból fakadó legkifejezőbb gondolatokat olvashatjátok:

(A nyilatkozatban elhangzottakért a független kiadó nem vállalja a felelősséget)

:-) „Több zenét szeretnék!! Elvégre a sulit valahogy ki kell bírni. Legalább feldobjátok a napot.”

:-(„A szünetekben való meghitt beszélgetéseknek immáron vége...”

:-) „Igazán szólhatna minden szünetben. (Akár órákon is!)”

:-(„NAGYON hangos, ráadásul a műsorvezetőket alig lehet érteni.”

:-) „Szupi ötlet a kívánságműsor. Csak így tovább!”

Mindenki egyetért abban, hogy muzsikánkkal felpezsdítjük a reggeleket. Na de milyen muzsikáról beszélünk?! A DÖK gyűlésen Sándor-Kerestély Ferenc tanár úr rávilágított arra, hogy az iskolarádió nem csak a céltalan szórakozás eleme, hanem felelősségteljes,

értékközvetítő eszköz is. A fel-sőbb évesek megnyilvánulásaiból kiderül, hogy talán jobban meg kellene válogatni a zeneszámok lelkületét, esetleg a szövegét.

Nézzük, erről hogyan vélekednek a diákok! Ők vajon melyik szám hallatán bújnának a parketta alá, esetleg rontanának be emelkedett lelkületükben a stúdióba? (Figyelem, a következő bekezdés gyenge idegzetűek számára nem ajánlott!)

A válaszokból kitűnik, hogy Krisz Rudi, a Korda-, valamint a Bangó házaspár, Zámbo Jimmy, és Bunyós Pityu zenéjét nem fogadnánk kitörő örömmel. Táborukat a népzene, áriák, operettek világa, valamint Balázs Pali, Csonka Pici és a Dáridóból ismert Galambos Lajos, alias Lagzi Lajcsi muzsikája erősíti. Érdekességképpen megemlítem, hogy Fekete Pákó műsorszámai kimaradtak a tiltólistáról. De amíg nem kötöttem Simba életbiztosítást, addig a biztonság kedvéért az sem kerül az iskolai lejátszóba. Újdonság továbbá, hogy nagyszámú támogatója lenne egy iskolai karaoke-versenynek. Jelentkezője már kevesebb.

De lássuk, hogyan vélekedhetnek erről tanáraink: (Nyilatkozatok a diákok szemszögéből)

-,Biztos elég zavaró, ha nem lehet

tőle az órát befejezni. De egyébként sem tetszik nekik.”

-,„Szerintem titokban szeretik.”

-,„A tanári, a nagyszünetben kész Babylon. Mindenki tombol! (De lehet, hogy csak egy rosszindulatú pletyka)”

(Az utóbbi megjegyzés kissé mérész találgatás volt, de a felmérés hitelessége érdekében kötelességemnek éreztem nem eltitkolni ezt a természetesen vicc-kategóriába illő elképzelést.)

Tény, ami tény, a pedagógus sem ellensége a jó zenének. Pártolják az egyébként újra hódító retrót. Szívesen hallgatnának Illést, Pink Floydot, vagy egy jó kis Omegát. És valljuk be őszintén, mi is ilyen öröközökre ugráltunk a nyári koncertek folyamán. Az örökláger KFT, vagy Beatrice még nekünk is hiányzik. Ámde mindeközben az éles-csattogós popzene túl sok embert hódított meg magának. Tanáraink egy bizonyos fokú nyitottság után elnézően hunynak szemet szédült hóbortjaink fölött.

Zárásképpen lássuk a „Mi legyen a sulirádió szlogenje 2009-ben?” nem hivatalos pályázat gyöngyszemeit:

- BEGaherc, hogy legyen valami zene a napodban!

- Sziasztok „Angyalkák” itt a sulirádió!

- És utólag is boldog karácsonyt mindeninek!

Ezúton köszönöm, hogy megosztottátok véleményeiteket, a kommentárok teljes listáját megtaláljátok a 11.D-ben.

KESJÁR KATINKA

Szent Miklós Gyermekotthon

2008 nyarán 3 barátommal: Gergely Nórával, Bonnyai Sanyival és Molnár Csanáddal indultunk el a bélfenyéri gyermekotthonba. Az énekkar tagjaiként két évvel ezelőtt kint jártunk és nagyon megfogott a hely. Így egy kedves tanárunkon keresztül felvettük a kapcsolatot Kiss Márton atyával, az otthon alapítójával.

Három hetes kint tartózkodásunk alatt reggeltől késő estig (gyakran hajnalig is) a gyerkőcökkel foglalkoztunk. A beilleszkedés könnyen ment, mert már megérkezésünkkor nagy nyitottsággal és bizalommal fordultak felénk. A kis barátaink mellett nem unatkoztunk. Kirándultunk a közeli erdőben, a Fekete-Körösben fürödtünk, besegítettünk a ház körüli munkákba, délutánonként tanultunk a picikkel írni és olvasni, esténként pedig meseolvasásra is szorítottunk időt. Segítettünk a gyerekeket felkészíteni az elsőáldozásra, még hittan órát is tartottunk

több-kevesebb sikerrel. A bélfenyéri falunapon a sok színes program mellett, amennyire lehetett a főzés-bem is segítséget nyújtottunk.

Az otthonban élő gyerekek sorsa nem irigylésre méltó. Többségüknek él legalább egy szülője, de nehéz körülmények között, vagy betegek, vagy annyian vannak testvérek, hogy eltartásuk lehetetlen. Van, akit az utcán szedett össze Márton atya. A gyerekek sokszor még iskolai szünetekben sem tudnak szüleikhez hazautazni. Ritkán esznek húsételeket, de próbálnak változatos étrendet eléjük rakni. A háznál tartanak kecskéket, melyek a kisfiúkra vannak bízva. Ez által tanulnak felelősséget, és hozzájárulnak a háztartáshoz.

Nem ritka, hogy tizenévesen kezdenek el tanulni írni és olvasni. A most felújított könyvtáráépület hozzájárulna a fejlődésükhöz, bár a gyűjtemény még hiányos. Úgy gondolom, hogy most kevesebbek

lennének, ha kihagytuk volna ezeket a heteket. A gyerekek megtanítottak arra, hogy többször mutassuk ki szeretetünket egymás iránt, és hogy értékeljük az apróbb ajándékokat, úgy mint egy mosolyt, ölelést vagy egy kis huncut pillantást. December 6-án kivittük az iskola által összegyűjtött ajándékdobozokat, mikulás csomagokat. Az ajándék kiosztása után kézműveskedéssel, játékkal töltöttük együtt az időt az otthon lakóival. Ezúton szeretnénk megköszönni az adományokat. Hisszük, hogy ezzel még szebbé, könnyebbé tettük számukra az ünnepeket.

NAGY BOGLÁRKA 13. D

Tudod-e?

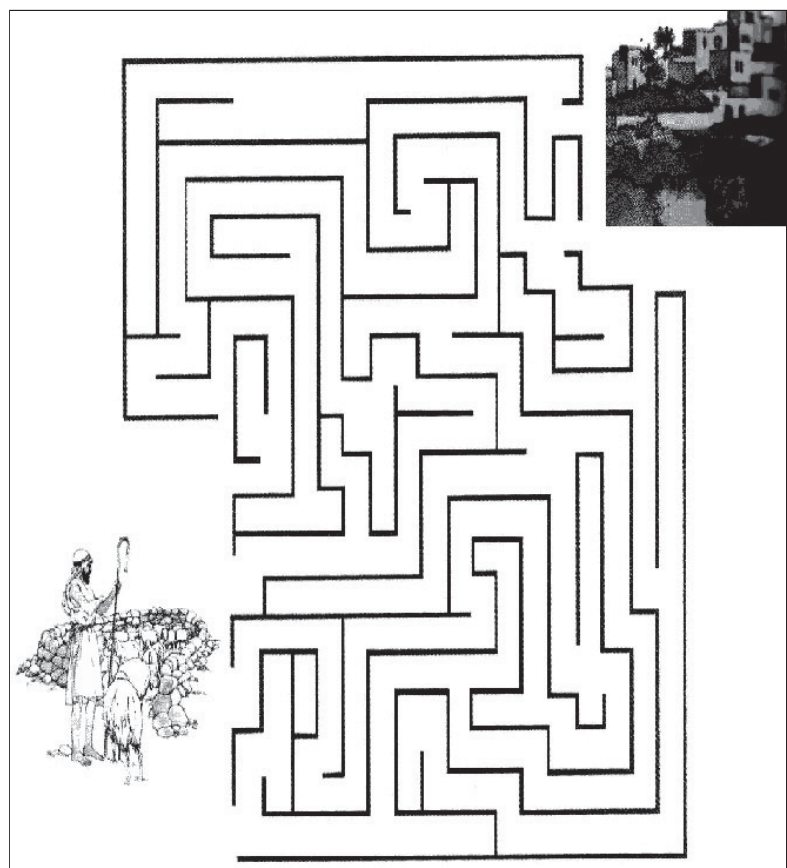
Tudod -e, hogy a kávéivásban jelenleg a skandinávok a világelcsők? Ez azt jelenti, hogy évente személyenként 612 csészényit hörpintenek fel.

Tudod -e, hogy a fekete özvegy pókban és az imádkozó sáskában az a közös, hogy a párzás után a nőstény felfalja a kisebb hímeiket?

Tudod -e, hogy egy műanyag doboz körülbelül 50000 év alatt bomlik el?

Tudod-e, hogy nem tudod megnyalni a saját könyöködét? Tudtad, hogy az emberek 95%-a megpróbálja miközben olvassa ezt?

SEGÍTS ELJUTNI AZ IZRAELIEKNEK KÁNAÁNBA!

„Bár mindenkitől független voltam, mégis mindenkinek szolgálja lettem, hogy minél többet megnyerjek.”
(1Kor 9,19)

Hallottad már? Most először Szélrózsa-utótalálkozót szervezünk **Túl a határon** címmel! Ennek az első alkalomnak legyél Te is részese! Főleg ha jól érezted magad a legutóbbi Szélrózsa-n, és szeretnéd az ottani élményeidet feleleveníteni, újra átélni. Az ott szerzett barátokkal újra találkozni, új élményeket gyűjteni. Felidézni a napsütéses nyári napokat ebben a fagyos télen. Most garantáltan nem fog átázni a sátrad! Már csak azért se, mert a mostani találkozó nem szabadtéri lesz, hanem **az Angyalföldi József Attila Művelődési Központban** (1131 Budapest, József Attila tér 4.) rendezzük meg. Ha netán nem tudnád, hogy jutsz el odáig, akkor néhány lehetséges útvonal: A *Nyugati pályaudvartól* vagy a *Népligettől* a 3-as metróval a Gyöngyösi utcáig, majd onnan 10 perc séta vagy a 105-ös busszal 2 megálló a Násznagy utcáig.

A *Keletitől* a 2-es metróval a Deák Ferenc térig, onnan pedig a 105-ös busszal a József Attila térig. Ja, hogy még nem tudod, mikor lesz? Akkor most eláruljuk: **2009. február 28-án, szombaton.**

És hogy még nagyobb kedvvel vágj neki az útnak, íme egy kis ízelítő a programokból:

- Reggel 9-kor közös énekléssel kezdünk a Szélrózsa Band közreműködésével.

- A nyitóáhítatot Mesterházy Balázs, a soproni líceum iskolalelkésze tartja.

- Utána egy kerekasztal-beszélgetésre kerül sor Krug Emília moderálásával.

A beszélgetés vendégei Reuss András és Pröhle Gergely lesznek.

Témánk pedig a függés és függetlenség, amelyet kisebb csoportokban fogunk továbbgondolni.

- Természetesen nem maradhatnak el az állandó programok sem, amelyek közül szabadon választhatsz. Például: KIE-kávéház, Tibi kuckója, Élő könyvtár, Taizé-

szoba, a nyári találkozó képgalériája, Láthatatlan Színház, Nagy Játék...

- Hogy a zenefüggők igényeit is kielégítsük, meghívtuk a Shamrock, a M.Is.K.A., a Meztláb zenekart, a Poézis és a My Friends együttest, az Égőgérő gospelkórust, valamint bemutatkozik a Békéscsabai Színi Stúdió és még sokan mások...

- Az est fénypontja a Szélrózsa Band lemezbemutató koncertje!

- Útra bocsát Varga Gyöngyi áldása.

Hasonlóan a nyári fesztiválhoz most is lehetőség van előregisztrálni.

Aki ezt megteszi, kedvezményesen ebédelhet, illetve a nagy sikerű Szélrózsa Band CD-jének árából is engedményt kap!

Előregisztráció és további információ a már jól ismert honlapon: www.szelrozsatlalalkozo.hu.

Ahhoz, hogy a közösen eltöltött nap még jobban sikerüljön, Neked is itt a helyed!

Várunk szeretettel!!!

SZÉLRÓZSA TIZEK

A Biblia olyan, mint a dió

A Biblia dióhéjban összefoglalva, egy igevers:

„Mert úgy szeretete Isten a világot, hogy az ő egyszülött fiát adta érte, hogy aki hisz öbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen”

(János 3:16)

Könnyen felismerhető, hogy két részből áll: Ószövetségből és Újszövetségből. Központjában Jézus Krisztus áll, aki utat jelent az Atyához számunkra. Ahogyan rengeteg dió van egy diófán, úgy a Bibliában is rengeteg könyv van. Ahogy feltörés után a dió több részre bomlik, úgy tagolódik a Biblia is fejezetekre. Mint ahogy a dió belét is, csak a héj fel-

törése után ehetjük meg, a Bibliát is csak hit által érthetjük meg. Amíg a dióbél testi, a Biblia lelki táplálékot jelent számunkra. A diónál nem tudhatod, milyen a belseje, csak ha feltöröd, így a Bibliából is csak akkor tudsz épülni, ha kinyitod és olvasod.

Semmi értelme nincs héjastól lenyelni egy diót, úgy ahogy az ígét is csak boncolgatás, értelmezés után értheted meg igazán. Ha kívülről meg nézed, nem jössz rá azonnal, hogy mit is rejt valójában.

KESJÁR RÁHEL 8.A

Kulcs a lélekhez

Az őszinteség szorosan összekapcsolódik a bizalommal. Az igazán rejtett érzelmek, életünk titkai nem tartoznak akárkire. Az mindenestre biztos, hogy akiket megtisztelünk, megajándékozunk ezekkel, fontos szerepet játszanak életünkben. Talán őket nevezzük barátoknak.

Sokan vannak, akik nagyon zárkóztak, és nehezen engednek közel magukhoz másokat, ódzkodnak elmondani bármit is magukról. Elmondani, hogy ott az ábécében az a lány, vagy az a fiú tetszik nekik, de nem igazán tudják, odamenjenek-e, és ha igen, hogyan szólítsák meg. Elmondani, hogy tegnap már megint veszekedett otthon, vagy éppen, hogy mit remél a holnaptól, amikor felkel. Sokat veszítenek ők, és a leggyötrőbb ebben az, hogy ezt ők maguk is tudják. Változtatni azonban nem hajlandóak. Talán azért, mert úgy érzik, nem is tudnának, talán azért, mert valamiért nem mernek, nem tudják, hogyan fogjanak hozzá. Aztán eljön egyszer egy fordulópont, esetleg egy tényleg fontos esemény, de persze előfordulhat, hogy semmi különös, egyszerűen máshogy kelnek fel aznap reggel. Történhet ez új környezet, vagy emberek miatt is. Ekkor aztán egyszer csak valahogy sikerül. Hirtelen ott lesz egy igazán jó barát.

Bemutatkoznak egymásnak, vagy

talán még ennyi sem kell. Mindenesetre legelőször felfedezik egymás létezését. Kitágul léte egy falatnyit, és elkezd új irányba visszonyulni ahhoz a valakihez, akire már rá lehet bízni a kincset. Azt a csak suttogott néhány szót, azt a más számára értéktelen félmondatot. A megkönnyebbülés mellett persze ritkán érezzük, hogy ilyenkor függésbe is kerülünk. Hiszen kulcsot másoltunk lelkünkhez, és a markába szorítottuk valakinek, egy szó nélkül, tilalmak nélkül, tanácsok és szabályok nélkül. Erről szól a bizalom...nem igaz?

Ez a függés sokszor azonban félelmet szül. Az árulás félelmét.

Hisz sosem lehet előre tudni, hogy kiből lesz igazán jó barát, akinek felfedhetjük titkainkat, problémáinkat, vagy Uram bocsáss együtt beszélünk ki másokat. Van, hogy a szimpla hasonlóság, van, hogy az ellentétek találkozása alakít ki egy jó lelki barátságot. A megérteni akarás, a vita, az elfogadás és a megbocsátás.

Egy igazi bejáratott, mély barátságunk időről időre kialakul, s míg fénypontjához ér. Lehetnek kisebb-nagyobb zökkenők, hiszen hol nincsenek. A szerelem, féltékenység, féltés, segíteni akarás mind-mind olyan elemek, amelyek rövid távon konfliktusok forrásai lehetnek,

hosszabb léptékben azonban sziklaszilárdáá tehetik a kapcsolatot. Akadnak azonban, akikben olyan mélyen rejtőznek az esetleg sosem volt sérelmek és árulások, hogy nagyon nehezen oldódnak fel még a barátságokban is. Peszsimista szemléletük beárnyékolja a titok őrzését is. Gyanakvóak maradnak, és nehezen viselik azt is, ha próbára teszik őket, vagy ha egy vicc részeseivé válna. Ilyenkor kisemmizettnek érzik magukat, sértődötten elvonulnak, és képzelt sebeiket gyógyítgatják. Az ő helyzetük a legnehezebb, nekik megy leglassabban a bizalom elsajátítása.

Természetesen a bizalom titkon és tulajdonosán kívül megkíván egy valóban nemes barátot, olyasvalakit, aki nem él vissza ezzel a függő viszonyal, és képes őrizni, védeni, sőt ezenfelül még talán segíteni és tanácsot adni is.

VÁAMOS NÓRA

Idézetek a barátságról

Annyira megbízható és oly' szigorúan feddhetetlen barátokat kell választanunk magunknak, hogy ha megszűnnek is barátaink lenni, bizonyosak lehessünk benne, hogy nem élnek vissza bizalmunkkal, és nem válnak ellenségeinkké.

(Jean de La Bruyére)

Van, amikor egy emberi kapcsolat ideje lejárt. Barátok ezt értik, és csalódás nélkül tudják tudomásul venni, hogy ezentúl csak ritkán vagy sohasem látják egymást. Ez a szabadság nagy-nagy ajándéka, hogy még csak rossz érzésünk sem marad a válás után - hálásan gondolunk vissza egymásra.

(Müller Péter)

Testbeszéd

Az unalom jele

Elmúlt a téli szünet, tovaszálltak az ünnepek, a szilveszteri bulik fáradalmait is kipihentünk, megkezdődött az iskola, elindult a hajtás, és már az első féléven is túl vagyunk. A tanárok is azon fáradoznak, hogy a 2009-es évben is annyi tudást préseljének belénk, amennyit csak lehet. Akarva akaratlanul is előfordul azonban, hogy (a szünet utáni első tanítási napokon) el-elbóbiskolunk a padokban, persze (többnyire) a fáradtság, kimerültség hatására.

De most nézzük meg, hogy valójában mik is az unalom látható jelei? A hivatásos szónokok az újjdabolást az asztalon, a folytonos lábdobogást a padlón, helytelen módon nemegyszer az unalom jeleként értelmezik, holott valójában türelmetlenséget jelez. Amikor a szónok észreveszi a jelzéseket, stratégiai lépéshez kell folyamodnia, hogy a kézzel dobolt vagy lábbal dobogót bevonja

előadásába, s ekképpen megelőzze a hallgatóság többi tagjára gyakorolt negatív hatást. A hallgatóság az unalom és türelmetlenség gesztusainak segítségével közli a szónokkal: ideje már befejezni beszédét. Érdeemes megjegyezni, hogy az újjdabolás vagy a lábdobogás tempója összefügg az illető türelmetlenségének fokával – minél türelmetlenebb a hallgató, annál intenzívebb a dobogás.

Amikor a hallgató fejtámaszként kezdi használni a kezét, az bizony annak a jele, hogy beállt az unalom.

Kezének támogatásával igyekeznek fenntartani a fejét, és küzd, hogy el ne aludjon. A hallgató unalmának a foka azon mérhető, milyen mértékben támasztja keze vagy karja a fejét. Nagyfokú unalomról és az érdeklődés teljes hiányáról akkor beszélhetünk, ha a fejet teljesen alátámasztja a kéz, az abszolút unalom jele pedig az, ha a fej az asztalra koppan, és az illető horkol!!! De az unalom jeleként fogható fel, ha valaki rajzol, vagy firkál (jobb esetben a füzetbe vagy a könyvbe, rosszabb esetben pedig a padra...); sok kreatív ember van, akik beszélgetéssel ütik el az időt, vagy éppen amőbáznak a hátsó sorokban. Az sem kizárt, hogy a törli témazáróra tanulnak, vagy éppen a kémia képleteket magolják.

Remélem tanáraink közül kevesen tapasztalnak hasonló jelenséget a padokban ücsörgő diákok között...
SÁNTA DÓRI

Ne unatkozz!!! - Leányklub

2008 októberében egy új szabadidős tevékenységre kaptunk lehetőséget. Leányklubba járhatunk az iskola keretein belül. Ezt a fantasztikus ötletet egy osztálytársunk anyukája vetette fel, ami sokak tetszését elnyerte. Az 5. osztálytól egészen a 10.-es évfolyamig bőven akadt érdeklődő, körülbelül 30 diák adta le jelentkezését. Mivel a korosztálybeli különbségek kommunikációs zavarokat okoztak, ezért az 5-8. és a 9-10. évfolyam tanulói különböző napokon találkoznak. A „nagyok” pénteken 3-6-ig, a „kisebbek” szombaton 10-13 óráig élhetik ki kreativitásukat a Meseházban. Hogy valójában mit is csinálunk? Minden fontosat és szórakoztatót, melyeket a tanítási órákon belül nem tudunk elsajátítani. Például finomakat főzünk, sütünk, kötünk, és varrunk, jókat beszélgetünk. Összevetve

rengeteg mindennel foglalhatjuk el magunkat. Nagyon jó, és meghitt a hangulat. Úgy gondoljuk, hogy ez egy igazán hasznos hétfégi program. Bár legtöbbször cikinek gondolják, de egyáltalán nem

tudják, mit hagynak ki. Őszintén szólva először mi is ezt hittük, de már az első alkalommal kellemesen csalódtunk.

A klub tagjaiként december 12-én egy fergeteges szegedi kiránduláson vehettünk részt. Kora reggel indultunk és késő este érkezünk meg. A kirándulás alkalmával nagyon sok élménnyel gazdagodtunk, például legtöbbször megtanultunk jégkorcsolyázni, aminek sokan nagyon örülnek. Szerény véleményünk szerint ez a nap nagyon jól sikerült, és örülünk, hogy mindennek részesei lehettünk.

NAGY ERIKA ÉS BALÁZS DANIELLA

Együk magunkat egészségesre!

Egészség. Betegség. Egészséges táplálkozás. Bio-élelmiszerek. Sok fogalom, amivel nem vagyunk tisztában. Mit jelent például az egészség, vagy mit a betegség fogalma? Mi az, hogy egészséges táplálkozás, és mik a bioélelmiszerek? Ha ezeket a szavakat beírjuk az internetes keresőbe, ezer és ezer oldal jelenik meg, hogy aztán a bőség zavarában inkább feladjuk a keresést. Pedig fontos lenne, hogy mindenki tisztában legyen ezekkel a dolgokkal.

Itt van például az egészséges táplálkozás. Nagyon menő dolog mostanában, és sokan a hosszú életre vágyva állítják, hogy egészségesen táplálkoznak, ám csak kevesek vannak tisztában vele, hogy mit is takar ez a szó szerkezet valójában. Ebben a témában is találhatunk rengeteg – akár egymással ellentétes – tanácsot, szabályt, és ebből adódóan elég nehéz eligazodni vagy eldönteni, hogy mi a helyes valójában.

A hazai táplálkozással foglalkozó szervezetek közül kiemelkedő Táplálkozási Fórum már évek óta próbál hasznos tanácsokkal, tájékoztató kiadványokkal irányt mutatni az érdeklődőknek. Az egészséges táplálkozáshoz egy tizenkét pontos segítséget állítottak össze a Fórum munkatársai.

Ezekben a pontokban leírják, hogyan kell helyesen táplálkozni: kevés só, zsírszegény ételek, változatos táplálkozás, minimális édességfogyasztás, együnk sok tejterméket, gyümölcsöt, a fehér kenyeret helyettesítsük barna kenyérrel, köretként a tészta helyett inkább párolt zöldséget fogyasszunk, naponta négyszer-öttször keveset együnk, mellőzzük a szén-savas, cukrozott üdítőitalokat, ne dohányozzunk. Természetesen ezekkel a dolgokkal elméletben mindenki tisztában van, de ez még nem elég.

Manapság az egészséges életmód mellett vagy annak részeként nagyon divatos lett a bioélelmiszerek fogyasztása is. De mitől lesz egy gyümölcs vagy zöldség bio?

A biogazdálkodás, a bioélelmiszer előállítása során tilos szintetikus vegyszerek, műtrágyák, növényvédő szerek használata, tilos a génmódosított szervezetek alkalmazása, az ionizációs (tartósító) besugárzás, az állattartásban antibiotikumok, hozamfokozók, és a feldolgozás során mesterséges adalékanyagok alkalmazása. Ennek számos előnye van a hagyományos termeléssel szemben: az ökoló-

giai termelés nem szennyezi a talajt, a vizeket, a növények nem tartalmaznak szintetikus permetező-szer-maradványt, energiafelhasználása kevesebb. Ezenkívül a bioélelmiszerek íze is más, és beltartalmi értéke (ásványi anyag-, nyomelem- és vitamintartalma) jóval magasabb, mint a hagyományos élelmiszereké. A valódi biotermék ellenőrzött körülmények között termelt, semmilyen műtrágyát és szintetikus, toxikus anyagot nem tartalmaz. A tápanyagutánpótlás csak szerves eredetű tápanyagutánpótlásra alapozott lehet, és a növényi károsítókat is mechanikus úton irtják. A kórokozókkal szemben olyan természetes eredetű ökológiai gazdálkodásban engedélyezett szerekekkel „permeteznek”, amik nem szivódnak fel a növényekben, vízzel könnyen lemoshatók. Az ilyen módon előállított termékek (az alacsonyabb hozam miatt) mennyiségben elmaradnak vegyszerekkel kezelt társaiktól, és magasabb költségekkel állíthatók elő. A hiteles biotermék mindig drágább, de megéri, hiszen garantáltan magasabb minőséget képvisel.

Mindent összegezve, hogy miért együnk mégis inkább bioélelmiszereket? Mert napi fogyasztásuk különösen jó hatással van az immunrendszerre, nemcsak egészségesek, hanem nagyon ízletesek is. A bioélelmiszerek ásványianyag-, nyomelem- és vitamintartalma sokkal nagyobb, mint hagyományos társaié. Biogazdálkodás, bioélelmiszer előállítása során nem alkalmaznak szintetikus vegyszereket, műtrágyát, növényvédőszereket, továbbá az állattartásban tilos az antibiotikumok, hozamfokozók alkalmazása, a feldolgozás során nem alkalmaznak mesterséges adalékanyagokat, ellenőrzött körülmények között termelt, az ökológiai gazdálkodás szabályainak megfelelően előállított termékek. És ha ez nem lenne elég, akkor talán a legfontosabb érv, hogy környezetbarát - nem szennyezi a levegőt, a talajt, a vizeket.

Reméljük egyre többen kedvet kaptatok, hogy megköszönjétek és/vagy rendszeresen fogyasszatok bioélelmiszereket. Ha nem, az sem baj, csak soha ne felejtsetd el: **Az vagy, amit megeszel!!!**

Az előrehozott érettségi előnyei és hátrányai

Érettségi... Az évfolyamomban, ebben az évben mindenki ettől a szótól retteg. Sikerül-e majd az elvárt eredmény? Elég pontunk lesz-e ahhoz, hogy felvegyenek az áhított egyetemre? Nekem még van egy évem, de már én is szinte csak ezzel tudok foglalkozni. El tudom képzelni, hogy akik tényleg most végeznek, mit érezhetnek a rettegett május közeledtével. De! Ha valaki annyira okosnak érzi magát, hogy tudásáról hamarabb szeretne bizonyítást szerezni, elmehet előrehozott érettségire minden év októberében, vagy aki 12.-nél alacsonyabb osztályba jár, az májusban is megteheti ezt.

Az előrehozott érettségi ugyanaból áll, mint a rendes időben letett májusi vizsga, csak éppen, egy valamivel fiatalabb tudásról kell számot adni. Aki mindenáron ezt akarja választani, annak mérlegelnie kell, hogy a dolgozat megírása nem várhat-e a rendes időpontig.

Mi van, ha rosszul ítéljük meg ismereteinket, és még nem vagyunk elég készek egy ilyen próbatételhez? A naivak biztos azt gondolják, hogy áhhhh... ha nem sikerült előrehozottan, akkor majd összejön másodjára a rendes időpontban... de persze nem így van. Ha valaki egyszer elpuskázta a lehetőségét, akkor legközelebb már csak csinos kis summáért vizsgázhat. Megfogalmazódik a kérdés: megéri beleugrani a mély vízbe, és mindenáron hamarabb túl lenni az érettségien? Mert ha előrehozott érettségire megyünk, és véletlenül elrontjuk az írásbelit, sokkal rosszabbul eshet, hisz bennünk van az az érzés, hogy várhattunk volna még, de nem tettük. Elég okosnak éreztük magunkat, de nem ment annyira, amennyire kellett volna. A sok rossz után természetesen van jó oldala is annak, ha valaki hamarabb vizsgázik, például, hogy már nem kell annyi tantárgyból írnia,

felelnie a 12. év végén. Hiszen gondoljunk csak bele, mekkora nyomás van egy érettségiző diákon... Mennyi mindent kell megtanulni, hány év munkájáról kell tanúbizonytságot tenni. Az előrehozott vizsgával könnyíthetünk magunkon egy kicsit, így kevesebb teher nehezedik majd a vállunkra. Nem kell annyi éjszakát magolni minden egyes tantárgyból. Talán még az is előnyére válhat a korábbi érettséginek, hogy egy kicsit átérezhetjük, mit élnek át a nagyobbak...

Ha összegezzük az előrehozott érettségi előnyeit és hátrányait, azt kell látnunk, hogy körülbelül ugyanakkora a két tábor. Én személy szerint mellette állok, szerintem nagyon hasznos dolog. Átéelve egy ilyen vizsgát, csak javasolni tudom az érettséginek ezt a fajtáját, de mindenki maga döntse el, hogy mikor akar túl lenni ezen a próbatételen.

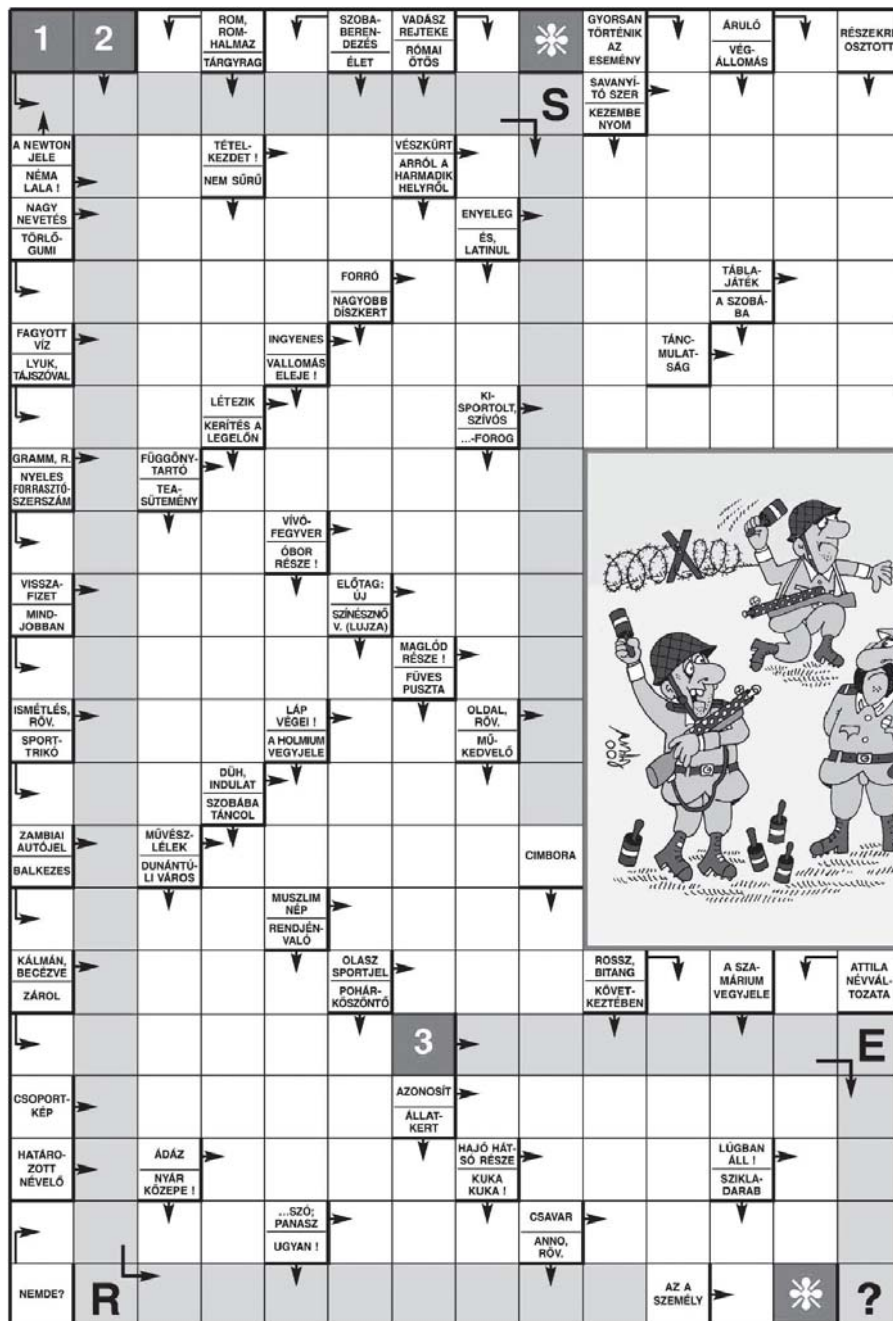
SUSÁNSZKI ÁGI 12.D

AZ ELŐREHOZOTT VIZSGÁK ORSZÁGOS ADATAI

Vizsgatárgyankénti vizsgaszámok mentességek nélkül:

44 966 vizsga Középszint		1395 vizsga Emelt szint	
	Darabszám		Darabszám
informatika	9 089	angol nyelv	554
angol nyelv	8 231	német nyelv	228
földrajz	7 318	földrajz	67
német nyelv	4 689	informatika	64
történelem	2 932	történelem	51
magyar	2 715	kémia	46
matematika	2 105	magyar	43
biológia	1 632	matematika	41
testnevelés	1 302	biológia	41
kémia	774	testnevelés	39
fizika	468	latin nyelv	37
ének-zene	443	francia nyelv	23
társadalomismeret	298	fizika	17
rajz és vizuális kultúra	228	spanyol nyelv	9
művészettörténet	168		

forrás: Oktatási Minisztérium honlapja 2008

VICCEK

Móricka odarohan a benzinkúthoz:

- Kérek 10 liter benzint.
 - Milyet?
 - Mindegy, csak gyorsan tessék adni!
- Öt perc múlva ismét rohan a benzinkúthoz Móricka:
- Kérek még 10 litert!
 - Minek az neked?
 - Ne tessék feltartani! Ég az iskola!

Ősember fia hozza haza a bizonyítványát.

- Vadászból 3-as. Hát jó, még nem bírod el a dárdát.
- Halászból 2-es. Tudom, víziszonyod van. De töbőből hogy lehet megbukni? Két oldal az egész...

Pistike egy nagy egyessel megy haza az iskolából. Az anyja kérdőre vonja:

- Hogy lehet, hogy ilyen rossz jegyet kaptál?
- Egy sajnálatos hiányzás miatt.
- De hát nem is hiányoztál a suliból!
- Én nem, de a padtársam igen.

BIBLIAI NÉVKERESŐ

A	N	N	A	O	O	P	Q	A
Y	Y	J	É	Z	U	S	Q	I
D	V	Ó	B	B	T	N	A	R
T	X	Z	U	M	H	E	N	Á
T	K	S	F	Á	A	R	L	M
L	Ő	E	S	T	H	Z	O	C
Á	Z	F	Q	É	A	S	D	N
P	É	T	E	R	V	É	G	P
Q	X	Í	Í	X	É	B	A	P
A	R	Á	S	T	H	E	M	Q
V	L	Ő	Ű	M	D	T	A	Í

Jóhírmondó

A Békéscsabai Evangélikus
Gimnázium kiadványa.

Főszerkesztő:

Paluska Krisztina

Felelős szerkesztő:

Lipták Kata

Tördelő szerkesztő:

Csontos Erika

Szerkesztők:

Javrik Andrea, Kesjár Katinka, Kiss Rebeka,
Lehoczki Adrienn, Lobmayer Lili, Mihály
Tünde, Nagy Emília, Radnai Beáta, Sánta Dóri,
Susánszki Ági, Sztalmári Mariann, Vámos
Nóra.

Nyomda: Javipa Kft.